

Betwiste storting van afvalstoffen voor Oostkust opgelost!

De plaag van deze tijd heet de verontreiniging van de lucht, zee en wateren, milieuverontreiniging, zo beweert men.

De sensatieberichten hebben nochtans één voordeel, nl. het feit dat de overheid gaat ingrijpen en een poging gaat doen om het probleem van de afvalstoffen te ordenen en te reglementeren. De oplossing die een dergelijk probleem vraagt, kan echter niet nationaal gebeuren, maar wel op wereldvlak. Daarom ook werden thans reeds 'n aantal internationale verdragen afgesloten volgens dewelke het dumpen van afvalstoffen in zee vanuit de lucht of vanaf vaartuigen niet meer toegelaten zal zijn zonder vergunning. Dit betekent niet dat bv het dumpen in zee verboden zal zijn, men zal echter over een vergunning moeten beschikken. Bepaalde gevaarlijke stoffen zullen niet meer mogen worden gedumpt; deze stoffen komen voor op een zog. zwarte lijst.

Andere produkten zullen nog wel mogen worden gedumpt, maar dan op bepaalde gebieden en in bepaalde hoeveelheden. Met andere woorden, er komt een reglementering. Het zou inderdaad van kortzichtigheid getuigen te beweren dat helemaal geen afvalstoffen meer mogen worden in zee gestort. In de eerste plaats is het probleem van de afvalstoffen onze schuld, van U en van mij en van iedereen en men moet er toch ergens mee naartoe. Het is dus economisch niet verantwoord elke dumping te verbieden. Wel dient men rekening te houden met de maximale belastbaarheid van een bepaald gebied en uitgaande van die gegevens, kan men dan op een veilige manier de dumping in dit gebied reglementeren.

ANDERE STORTPLAATS EN BETERE METHODE VAN DUMPEN

Wij hebben ons deze inleiding veroorloofd naar aanleiding van 't probleem dat ook ons bedrijf in de laatste maanden bezig hield als gevolg van de hinder die in hoofdzaak de garnaalvisserij ondervonden tengevolge van het storten van afvalstoffen voor onze kust.

De Rederscentrale is hier onmiddellijk opgetreden en wij zouden aan onze plicht tekort schieten, moesten wij niet toegeven, dat dank zij het begrip die de daarbij betrokken overheden hebben betoond, in een waarlijk minimum van tijd een goede oplossing aan 't probleem werd gegeven.

In de eerste plaats diende een antwoord gegeven aan de vraag of de bewuste afvalstoffen al dan niet schadelijk waren. Verschillende monsters werden genomen, zowel

door de vissers zelfs als door het waterschoutsbambt en het Rijkstation voor Zeevisserij. Een nauwkeurig onderzoek daarvan bevestigde, dat deze afvalstoffen volkomen onschadelijk zijn. Dit was dus al een eerste opluchting.

Een tweede probleem waaraan een oplossing diende gegeven was het vinden van een andere stortplaats, waar niemand nog enige hinder zou ondervinden van het gedumpte goedge.

De huidige stortplaats was immers precies gelegen in een bevoornamelijk de Oostkustvissers bedrijvig zijn. Het ligt voor de hand dat het dumpen in dit gebied een bijzonder grote hinder voor deze mensen betekende. De thans toegestane plaats, welke verder in zee gelegen is, werd zo uitgeroemd dat ze voor niemand nog een hinder zal betekenen. Bovendien zal de wijze van storten zodanig zijn, dat de ongevaarlijke stoffen — waarvan door biologen van het Rijkstation wordt beweerd dat ze zelfs voedszaam zijn voor vissen en garnalen — in een minimum van tijd op de zeebodem zijn neergedaald en er blijven liggen en vergaan.

Voor alle zekerheid werd overeengekomen, dat de Vismijndirecties van de kust door bemiddeling van het Loodswezen telkens vooraf op de hoogte zullen worden gebracht van iedere dumping, zodat ze de reders en vissers hiervan zullen kunnen inlichten.

De nieuwe lozingsplaats wordt begreep door volgende coördinaten
51°27'N/2°54'O
51°27'N/2°56'O
51°26'N/2°52'O
51°26'N/2°54'O

Het is gelegen in het zog. «verzonken Oostende» gebied, welke doorgaans moeilijk te bevissen is tengevolge van de vele stenen en dergelijke meer welke zich aldaar bevinden.

Wel werd overeengekomen dat mocht in de toekomst dit gebied toch bevisbaar worden, naar een nieuwe stortplaats zal worden uitgezien. Dergelijke dingen in het visserijgebeuren kan men nu eenmaal niet voorzien. De huidige regeling is van voorlopige aard in afwachting dat het Verdrag van Oslo van 1971, reeds door België ondertekend op 15 februari 1972, van kracht wordt.

EEN SNELLE AFHANDELING VAN DE ZAKEN

Zoals bij de aanvang reeds gezegd, dient hier werkelijk de snelheid en de vlotte manier te worden onderstreept waarop alle belanghebbende partijen de zaak met een duidelijke goodwill in een minimum van tijd hebben afgehandeld.

In nog geen 8 dagen tijd werd het probleem opgelost. Eerst had een vergadering plaats tussen

kustvissers van de Oostkust en de heer Vandenberghe te Zeebrugge. Een telefonisch en schriftelijk verzoek volgde. Onmiddellijk na het ontvangen van het verzoekschrift van de Rederscentrale, trad het Kabinet en de Diensten van het Ministerie van Verkeerswezen, die de toelating voor het storten gaf, in werking en slechts één week lang ging er over om tot een oplossing te komen. Deze week maandag greep een officiële vergadering plaats, waarop waren vertegenwoordigd:

het Departement van Verkeerswezen, Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart, het Loodswezen en de Zeevaartpolitie, het Bestuur van de Economische Diensten van het Ministerie van Landbouw - Dienst Zeevisserij, een afvaardiging van de Nederlandse Gist- en Spiritusfabriek, bijgestaan door iemand van de firma Decloedt door wiens bemiddeling de stortingen gebeuren en de Rederscentrale. Reeds de daaropvolgende dinsdag was de nieuwe stortplaats van kracht. Sneller kan het dus niet.

De dank van het bedrijf voor het opgebrachte begrip gaat dan ook in de eerste plaats naar de diensten van het kabinet van dit Ministerie, naar de diensten van het Departement van Verkeerswezen, en de volledige administratie, naar het voorbereidend werk en de inspanningen terzake van het Ministerie van Landbouw, van de Zeevisserijdienst, naar het begrip vanwege het Loodswezen en de Zeevaartpolitie, naar de opzoekingswerken en de adviezen vanwege het Proefstation voor de Zeevisserij en uiteraard naar de Rederscentrale zelf, wiens leiders niets onverlet hebben gelaten om een gunstige oplossing in een minimum van tijd te bekomen.

ZWANGERE WALVIS...

„Frances”, de witte walviskoe van het akwarium van Coney Island in de Verenigde Staten was de jongste maanden alsmaar dikker geworden en de directeur van het instituut vond dat hij er dringend het zijne moest van weten. Na wat onderzoekjes bleek dat de walviskoe drachtig was, en dat zij zo'n elf maand „ver” was. Francis die zo maar eventjes 800 kg. weegt, werd onder speciaal toezicht in een eigen bad geplaatst. Men meent dat Francis' familie zal vergroot worden in september of oktober daar een witte walvis een dracht heeft van één jaar. Francis werd gevangen in de Hudsonbaai zo'n zes jaar geleden en is één van de vier witte walvissen die het akwarium rijk is. Het is eerder een zeldzaamheid dat walvissen zich in gevangenschap voortplanten.

DE BLAUWE WIMPEL

Over de Nedlloyd Dejima”, het eerste van 2 containerschepen van de derde generatie, schrijft R. Vandebussche in het juni-nummer van „De Blauwe Wimpel” — het maandblad voor scheepvaart en scheepsbouw in de Lage Landen.

Een interessante bijdrage is ook deze over het historische- en kostbare ! - zoentje tussen de „Oranje” en de „Willem Ruys”, zijnde een der meest geruchtmakende calamiteiten in de geschiedenis van de Nederlandse scheepvaart.

In dit nummer tevens de stand van zaken over de Belgische koopvaardij, alsook meerdere pakkende scheepsfoto's.

In het juli-nummer wordt de ramp van de „Edmund Flanning” — schoolvoorbeeld van menselijk fa'en — aan een kritisch onderzoek onderworpen terwijl de opkomst én de glorie van de wereldvermaarde „Cunard Line” nader beschouwd wordt. Ook stelt K. Borstlap de vraag of Rotterdam nu een uniek museum-schip krijgt. Zoals gebruikelijk wordt dit alles aangevuld en omlijst door treffende illustraties en foto's, alsmede de gekende vaste rubrieken. „De Blauwe Wimpel” wordt in ons land verspreid door de uitgeverij „De Branding”, Korte Winkelstraat 13-15 te 2000 Antwerpen.

Een jaarabonnement van 12 nummers kost 375 fr., losse nummers zijn verkrijgbaar tegen 50 fr. Het kan ook verkregen worden Vindictivelaan 22, Oostende.

ZIJ HADDEN PECH...

De Z.447 van schipper Gerard Vandierendonck had de garnaalvangst bedreven, toen men opens met het stuurboordnet vastsoeg. Na herhaalde pogingen gelukte men erin terug los te komen. In de vissershaven, bij het stilleggen van de motor, stelde men vast dat de topas van de krukas gebroken was.

Op de teurgreis van de visserij stelde schipper Walter Vandierendonck van de Z.424 Zeevaard vast, dat het toerental van de motor verminderde. Wij vermoedden dat er iets in de schroef stak. De Z.431 werd ogeroepen voor sleephulp, maar dit bleek achteraf niet nodig, omdat alles weer normaal was geworden. Op de kuisbank te Zeebrugge werd vastgesteld dat de binnenbus van de schroefas gebroken was.

25 JAAR RIJKSVISSERIJSSCHOOL TE HEIST

Vrijdag 21 september zal het 25-jarig bestaan van de Rijksvissersschool te Heist worden gevierd.

Te 16 uur wordt een academische zitting gehouden in de Raadzaal van het Stadhuis, waarna te 17u.30 in de school zelf zal worden overgegaan tot de onthulling van een plaketaf van de op zee gebleven oud-leerlingen. Het betreft hier een kunstwerk van dhr. Jan Ryheul. Deze plechtigheid zal gevolgd worden van een receptie.